

Magyarország
Alkotmánybírósága
Budapest

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 1476-0 / 2013.
Érkezett:	2013 OKT 08.
Példány:	2
Kezelőiroda:	PL
Melléklet:	13 + 2 db

+ 1 bind saji akta

A jelen alkotmányjogi panaszhoz csatolt ügyvédi meghatalmazásokkal igazolt képviseleti jogosultságomból fakadóan ügyfeleim: [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] nevében és képviseletében az Alaptörvény 24.cikke (2) bekezdése d., pontja és az Abtv. 27.§-a alapján az alábbi

ALKOTMÁNYJOGI PANASZT

terjesztem elő:

Kérjük, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az alkotmánybíróságról szóló 2011.évi CLI.törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27.§-a keretében, az Abtv. 43.§-ának (1) és (4) bekezdésében biztosított hatáskörében a következő határozatokat szíveskedjen **megsemmisíteni** azok meghozatala napjára **visszaható hatállyal**.

A megsemmisíteni kért határozatok az alábbiak:

- Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Észak-alföldi Regionális Igazgatósága **2836223516.számú**, 2009.10.07-i elsőfokú határozata,
- Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal Hatósági Főosztálya **5228118315.számú**, 2010.02.23-i másodfokú határozata,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság **6.K.20.854/2010/19.számú**, 2010.11.16.napján kihirdetett jogerős ítélete,
- Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága, mint felülvizsgálati bíróság **Kfv.V.35.060/2011/12.számú**, 2011.11.10-én kihirdetett ítélete,
- Nyíregyházi Törvényszék **1.K.21.634/2012/5.számú**, 2012.11.26.napján kelt végzése és a
- Nyíregyházi Törvényszék **1.Kpfk.20.110/2013/2.számú**, 2013.05.31-én kelt végzése;

Az alkotmányjogi panaszt a következőkkel indokolom:

I., Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Észak-alföldi Regionális Igazgatósága a **2009. október 7.napján** kelt 2836223516 iktatószámú határozatában arra kötelezte az indítványozót [redacted] [redacted] [redacted] hogy fizesse meg a személyi jövedelemadó, az általános forgalmi adó, az egészségügyi hozzájárulás, a nyugdíjbiztosítási járulék, az egészségbiztosítási járulék és a munkaadói járulék adónemekben összesen: 57.000.000.-Ft adóhiánynak minősített adókülönbözetet, továbbá 28.500.000-Ft adóbírságot és 16.590.000.-Ft késedelmi pótlékot, mindösszesen **102.090.000.-Ft-ot**. Az elsőfokú adóhatósági határozatot egy fénymásolati pl-ban mellékelem.

Az elsőfokú adóhatóság határozata ellen az indítványozó **fellebbezéssel** élt, melyben kérte a sérelmezett határozat **teljes megsemmisítését**.

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal Hatósági Főosztálya a **2010.02.23.napján** kelt 5228118315 iktató számú másodfokú határozatában **részben helyt adott** a fellebbezésben foglaltaknak.

A másodfokú adóhatósági határozatot 1 fénymásolatban csatolom.

Az indítványozó **2010.04.23.napján** felülvizsgálati **keresetet** nyújtott be a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróságra a másodfokú közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt.

A **Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság** a **6.K.20.854/2010/19.számú**, 2010.11.16.napján kihirdetett jogerős ítéletével az alperes határozatát **kismértékben megváltoztatta**. A megyei bíróság ítéletének 1 pl-t másolatban megküldöm.

A jogerős közigazgatási bírósági ítélet ellen az indítványozó **2012.01.20-án felülvizsgálati kérelmet** nyújtott be.

A **Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága**, mint felülvizsgálati bíróság a **Kfv.V.35.060/2011/12.számú**, 2011.11.10-én kihirdetett ítéletében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 6.K.20854/2010.számú ítéletét **hatályában fenntartotta**. A jogerős ítéletet 1 fénymásolatban csatolom.

Az indítványozó **2012.09.03.napján perújítás** iránt nyújtott be keresetet a Nyíregyházi Törvényszékre.

A Nyíregyházi Törvényszék az **1.K.21.634/2012/5.számú**, 2012.12.27.napján kézbesített végzésével a perújítási kérelmet, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant **elutasította**. A végzés 1 fénymásolati pl-t mellékelem.

A végzés ellen az indítványozó **fellebbezést** adott be.

A Nyíregyházi Törvényszék az **1.Kpkf.20.110/2013/2.számú** – tárgyaláson kívül meghozott – 2013.07.08.napján kézbesített végzésében az elsőfokú bíróság végzését **helyben hagyta**. A jogerős végzést 1 fénymásolatban megküldöm.

II., Álláspontunk szerint mind az első- mind a másodfokú közigazgatási határozat a következők miatt törvénytörtő:

1., Bár a gazdasági eseményekre 2007.évben került sor, de az APEH **2009. október 7.napján** hozta meg az elsőfokú határozatát ezért jogszerűen az adóhatóságnak – az ÁFA tekintetében az 1992.évi LXXIV. tv. helyett – már a döntés időpontjában hatályban volt (2008.01.01-én lépett hatályba) „**új**” **ÁFA törvényt-** azaz a **2007.évi CXXVII. törvény** rendelkezéseit kellett volna alkalmaznia!

A határozathozatalakor már hatályban volt új ÁFA törvény alkalmazása esetén az adóhatóság jogszerűen semmilyen mértékben nem korlátozhatta volna és nem szüntethette volna meg az indítványozó adólevonási jogát, mert a 2007.évi CXXVII.tv. 127.§ (1) bekezdése kedvező változást hozott az adólevonási jogot gyakorló adóalanyoknak. Ezen jogszabályhely helyes értelmezése szerint az adólevonási jog tárgyi feltétele, hogy az adózó rendelkezésére álljon a nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító számla. Ez azt jelenti, hogy csak abban az esetben korlátozható az ÁFA levonási jog, ha a számla fiktív ügyletet takar.

Megjegyezni kívánjuk, hogy sem az első-, sem a másodfokú adóhatósági határozat nem tartalmazza, hogy az indítványozó rendelkezésére álló számlák fiktívek voltak!

Hivatkozunk még az ellenőrzés idejében már hatályban volt **7003/2002. (PK. 21.) PM irányelvben** foglaltakra, melyek helyes értelmezése szerint fiktív ÁFA hiányt állapít meg az adóhatóság, ha nem bizonyítja hitelt érdemlően, hogy a számla fiktív.

Tekintettel arra, hogy az adóhatóság egyik határozatában sem állította, hogy az indítványozó – adásvételi jogügyleteken alapuló – számlái fiktívek, ezért nyilvánvalóan – minden kétséget kizáró módon – azt nem bizonyíthatta, de a valóságban nem is bizonyíthatta az indítványozó számláinak fiktív jellegét.

2., Az elsőfokú adóhatóság **hiányos bizonyítási eljárást folytatott le**, mert pl.: nem nyilatkoztatta meg valamennyi fuvarozót, illetve nem kereste meg az indítványozó román vevőinek a képviselőit, illetve a román adóhatóságot. Az elmulasztott nyilatkozatok nyilvánvalóan relevánsak lettek volna a „történeti tényállás” megállapítása szempontjából!

3., Az adóhatóság **jogellenesen** alkalmazta az adózás rendjéről szóló **2003.évi XCII. törvény** (a továbbiakban: **Art.**) 108.§ (3) bekezdése által szabályozott „becslés” módszerét, mert a becsléssel ténylegesen nem az ÁFA alap összegét állapította meg, hanem tisztán jogkérdést döntött el, nevezetesen azt, hogy az indítványozó román értékesítéseinek a **nem vitatott** számlái alapján befolyt összeg teljes egészében ÁFA alapnak minősül.

4., Álláspontunk szerint az adóhatóságnak az adóbírság eltörlésére, de legalább csökkentésére irányuló kérelem elbírálására **törvénysértően** került sor, mert egyfelől az indítványozó esetében fennálltak és fennállnak az Art. 171.§-a (1) bekezdésében meghatározott, az adóbírság törlését vagy csökkentését megalapozó körülmények, másfelől hiányoztak és hiányoznak az Art. 171.§-a (2) bekezdésében megfogalmazott kizáró okok.

5., Az elsőfokú adóhatóság **túllépte** az ellenőrzés befejezésére vonatkozó törvény (Art.) 104.§-a (4) bekezdésében megszabott határidőt.

A másodfokú adóhatóság a határozatát a 60 napos ügyintézési **határidő lejártát követően hozta meg**. Ezt a releváns tény a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság is megállapította ítéletében (17.old. 2.bek.).

6., A [REDACTED] részére történt indítványozói értékesítések vonatkozásában egyáltalán **nem volt jogalapja** az adókülönbözlet megállapításának, mert ezen értékesítések tekintetében az adóhatóság az első jegyzőkönyvben egyáltalán nem tett észrevételt.

7., A másodfokú adóhatóság **jogellenesen mellőzte** a másodfokú **adóhatósági eljárás felfüggesztését** – a büntetőeljárás jogerős befejezéséig – annak ellenére, hogy egyrészt kérte az indítványozó a fellebbezésében a felfüggesztést a 2004.évi CXL. tv. (Ket.) 32.§-a alapján, másrészt csatolta fellebbezéséhez a büntető feljelentését, harmadrészt a román vevők képviselőit az elsőfokú adóhatóság nem kereste meg.

8., Tekintettel arra, hogy az ellenőrzéssel lezárt időszakra vonatkozóan új, lényeges tények merültek fel, ezért az elsőfokú adóhatóságnak az Art. 115.§-ának (1) bek. d., pontja alapján

felüellenőrzést kellett volna tartania az Art. 116.§-ának (1) bekezdése c., pontjában foglaltakra tekintettel is.

III., Véleményünk szerint az indítványozó ügyében eljáró bíróságok az alábbi jogszabálysértéseket követték el:

A., A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság részéről, a 6.K.20.854/2010/19.számú ítélet vonatkozásában elkövetett jogsértések:

1., Álláspontunk szerint a megyei bíróság törvénytelenül az „ún.” régi ÁFA törvényt, azaz az 1992.évi LXXIV. törvényt (főleg annak a 29/A.§ a.,pontjában foglaltakat alkalmazta) – 17.oldal 5. bekezdése – holott már 2008.01.01.napjától hatályban volt az új ÁFA törvény, azaz a 2007.évi CXXVII. törvény, ezért jogszerűen a bíróság annak a 127.§-át kellett volna figyelembe vennie. Mellőzte továbbá a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság a 7003/2002. (PK. 21.) PM irányelv alkalmazását is.

2., Súlyos ténybeli tévedése volt a megyei bíróságnak (ítélete 19.old. 4.bek.) „A felperes a számlákon túl más bizonyítékkal: írásbeli szerződéssel nem rendelkezett”. A valóság szerint a felperes a 2010.04.23-i keresetleveléhez csatolt a román vevőjével kötött 3 db adásvételi szerződést, a román hatóság által kiállított „ún.” certificat elnevezésű okiratot és [REDACTED] részére adott meghatalmazást.

3., Jogszabályi tévedése volt a megyei bíróságnak (az ítélete 20.old. 3.bek.), amikor „A bíróság osztotta az alperes álláspontját abban, hogy a becslés feltételei fennállnak”. Az Art. 110.§-ának a., pontja helyes értelmezése szerint az adóalapot jogszerűen becsléssel nem lehet megállapítani. A fizetendő adót a tényleges eladási ár alapján kell meghatározni.

4., A megyei bíróság jogellenesen nem vette figyelembe a felperes javára, hogy az alperes a felperes felróhatóságának hiányát nem vizsgálta. (Ítélet 21.oldala 3.bek.).

5., Jogszabályellenes a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság azon álláspontja, hogy „a felperesre hárult annak bizonyítása, hogy az általa értékesített árut a vevő az EU-n belüli tagállamba elszállította.

Álláspontunk szerint a felperest nem kötelezte ez a bizonyítási teher, ugyanakkor arra nem is volt szükség. A megyei bíróság ítélete tartalmazta ugyanis egyrészt „A román adóhivatal közlése szerint a [REDACTED] cég nagy mennyiségben szerzett be kukoricát a felperes Kft-től...”. (8.old. 7.bek.), másrészt „A [REDACTED] hozta vissza a szállítást követően a felpereshez”.

6., Véleményünk szerint a megyei bíróság törvényellenesen nem folytatott le bizonyítási eljárást.

(Ítélet 22.old. 1.bekezdése utolsó mondata).

A Pp. 336/A.§ (2) bekezdése alapján a bíróság köteles lett volna bizonyítási eljárást lefolytatni, mert egyfelől a közigazgatási eljárás hivatalból indult, másfelől az indítványozó 2010.09.30-án írásban bizonyítási indítványt terjesztett be a bíróságra.

Megjegyezni kívánjuk, hogy a megyei bíróság jogszabályellenesen ítéletében nem indokolta meg, hogy miért nem adott helyt a felperesi bizonyítási indítványának.

A Pp. 163.§-ának (1) bekezdése kötelezően írja elő a bíróságoknak a bizonyítás elrendelését!

B., A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága, mint felülvizsgálati bíróság részéről a Kfv.V.35.060/2011/12.számú ítélete tekintetében realizálódott anyagi jogi jogsértések:

1., Nézetünk szerint a Legfelsőbb Bíróság igen súlyos jogszabálysértést vétett, amikor nem észlelte, hogy az általa hivatkozott – a 2004.évi IX. törvénnyel módosított – **1992.évi LXXIV. tv-t** a **2007.évi CXXVII. tv.** 262.§-ának (1) bekezdése a., pontja hatályon kívül helyezte 2008.01.01.napjával. (Ítélet 5.old. 5.bek.)

2., A Legfelsőbb Bíróság **iratellenesen** állapította meg, 2-2 alkalommal egyfelől, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítási eljárást folytatott le (ítélet 6.old. 2.bek., 4.bek.) másfelől, hogy a megyei bíróság a keresetet elutasította.

A megyei bíróság az ítélete 22.oldalának 1.bekezdésében maga rögzítette, hogy „A bíróság álláspontja szerint az adóhatóság által lefolytatott bizonyítás a tényállás tisztázására alkalmas volt, ezért további bizonyítás nem indokolt”. A bírósági bizonyítási eljárás hiányára utal még továbbá az ítélet indokolása első mondatában foglaltak is.

Az elsőfokú bíróság sem az ítélete rendelkező részében, sem annak indokolásában nem tüntette fel, hogy a felperes keresetét elutasítja, csupán az alperes határozatának megváltoztatásáról rendelkezett.

3., A Legfelsőbb Bíróság abszolút jogellenesen állapította meg ítélete 7.oldala 3.bekezdésében, hogy „az elsőfokú bíróságnak az ítéletében kifejtett jogi álláspontja teljes körűen megfelel a jogvita eldöntésére irányadó jogszabályoknak, az Európai Bíróság C-409/04.számú ítéletében foglaltaknak....”.

Már kifejtettem a III/A/1.pontban, hogy az elsőfokú bíróság jogi álláspontja miért nem felel meg az irányadó jogszabályoknak, ezért annak megismétlését szükségtelennek tartom.

Az elsőfokú ítéletben kifejtett jogi álláspont nem hogy nem felel meg az Európai Bíróság C-409/04.számú ítéletében foglaltaknak, sőt azzal teljes egészében ellentétes.

4., Az indítványozó már a közigazgatási perben hivatkozott az Európai Unió Bíróságának a **C-409/04.számú** ügyben hozott ítéletében foglaltakra. Helyesen idézte, hogy „A 2000/65 irányelvvel módosított 77/388. hatodik irányelv 28.c. cikk A. a., pontjának 1.bekezdését akként kell értelmezni, hogy **azzal ellentétes**, ha a termékértékesítés helye szerinti tagállam illetékes hatóságai előírják a jóhiszeműen eljáró és a közösségen belüli termékértékesítést illetően az adómentességhez való jogát valószínűsítő bizonylatokat benyújtó értékesítő részére, hogy utólag hozzáadott értékadót fizessen e termékek után, amennyiben e bizonylatok hamisnak, de az értékesítő adókijátszásban való részvételét nem állapították meg és amennyiben ez utóbbi minden lehetséges ésszerű intézkedést meghozott annak érdekében, hogy az általa lebonyolított közösségen belüli termékértékesítés ne vezessen adókijátszáshoz”.

Álláspontunk szerint az Európai Bíróság C-409/04.számú ítéletében leírt feltétel teljeskörűen megvalósult a jelen adóügyben mert:

- A tulajdonosi rendelkezési jog átszállt a vevőkre (birtokukba került az áru).
- A felperes a vevők igazolását is tartalmazó CMR-ekkel igazolta, hogy a termékeket elszállították egy másik Európai Unió tagállamba.
- A felperes, mint eladó jóhiszeműen járt el, mert az adómentességhez való jogát valószínűsítő minden bizonylatot benyújtott.

- A jelen adóügyben nem nyert bizonyítást, hogy a CMR-ek hamisak, mert a vevők képviselői ellen büntetőeljárások vannak folyamatban.
- Sem az adóhatóság nem állapította meg az indítványozó vagy a képviselője adókijátszásban való részvételét, sem a nyomozó hatóság részéről nem merült fel a felperes vagy képviselője büntetőjogi érintettsége.

C., A Nyíregyházi Törvényszék 1.K.21.634/2012/5.számú végzésében megvalósult jogsértések:

1., A perújítási keresetet elbíráló Nyíregyházi Törvényszék jogellenesen állapította meg, hogy a keresetlevél A/1-16.pontjában foglaltakat elkészttség okából nem kellett vizsgálnia.

Feltéve, de nem megengedve, ha még amennyiben az indítványozó el is késett volna az A/1-16.pontokban felsorolt perújítási okok előterjesztésével, megjegyezni kívánjuk, hogy a perújítási kereset 11.oldala 3.bekezdésében **igazolási kérelmet** terjesztettünk elő. Ezzel összefüggésben hivatkoztunk arra az állandó bírói gyakorlatra, mely szerint az „ún.” szubjektív (6 hónapos) határidő elmulasztása esetén van lehetőség igazolási kérelem előterjesztésére.

(Pp. Kommentár 459.old. 3.bek.)

Álláspontunk szerint az eljárás elsőfokú bíróság jogellenesen nem bírálta el és nem adott helyt az igazolási kérelmünknek. Ennek következtében az indítványozó nem élhetett a Pp. 110.§-ának (1) bekezdésében biztosított fellebbezési jogával!

2., Az elsőfokú bíróság a **határidőben benyújtott perújítási okokat – azon jogellenes okra hivatkozással**, hogy „nincs lehetőség perújítási eljárásban a jogerős ítélettel befejezett ügyek felülvizsgálatára az európai uniós ügyek alapján” – érdemi tárgyalásra alkalmatlannak találta. A bíróság által hivatkozott Európai Unió Bírósága által hozott **ítéletek nem tiltják meg** a nemzeti bíróságoknak, hogy már jogerős határozattal lezárt ügyeket felülvizsgálják.

3., Álláspontunk szerint a Nyíregyházi Törvényszék a Pp. 260.§-ának (1) bekezdése b., pontjában foglaltakra alapított – az indítványozó másnak a bűncselekménye miatt a törvény ellenére lett pervesztes – perújítási okra azért nem alapozható perújítás, mert a román vevők képviselői ellen indított büntető ügyek még nem fejeződtek be jogerősen.

Az eljárás elsőfokú bíróság nem vette az indítványozó javára azt a bíróság hivatalos tudomására jutott tény, hogy egyrészt a Csarkó Gyula ellen indított büntetőügyben már 2012.09.09-én ítélet született, másrészt, hogy Torontály György vádlottal szemben B.688/2012.szám alatt a Nyíregyházi Városi Bíróságon büntetőeljárás van folyamatban.

4., Az elsőfokú bíróság törvényellenesen és késedelmesen a Pp. 219.§-ának (2) bekezdésébe ütköző módon járt el az elsőfokú végzés írásba foglalása és kézbesítése

D., A Nyíregyházi Törvényszék 1.Kpfk.20.110/2013/2.számú végzésében fellelhető jogsértések:

1., Véleményünk szerint jogellenesen járt el a Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság akkor, amikor az indítványozó fellebbezést – kifejezett írásbeli kérelme ellenére – **tárgyaláson kívül** – bírálta el. A fellebbezési tárgyalás mellőzése nézetünk szerint sértette az indítványozónak a polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952.évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 5.§-ának (1) bekezdésében szabályozott **szóbeliség, közvetlenség**

alapelvét. Továbbá a fellebbezésnek tárgyaláson kívüli elbírálása a Pp. 3.§-ának (6) bekezdésébe is ütközött, mert a fellebbező **nem ismerhette meg** több irat tartalmát – mint pl.: a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakat – ezáltal azokra nyilatkozni sem tudott. Álláspontunk szerint a Pp. 256/A.§ (5) bekezdése alapján is tárgyalást kellett volna tartani, mert bizonyítást kellett volna lefolytatni a Nyíregyházi Törvényszéknek! (a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság egyáltalán nem folytatott le bizonyítási eljárást!)

2., A fellebbviteli bíróság nem tett eleget kellő mértékben indokolási kötelezettségének (végzés 3.old. 5.bek.) akkor, amikor nem fejtette ki, hogy az indítványozó jogorvoslatát miért tárgyaláson kívül bírálta el.

Megjegyezni kívánjuk, hogy az ügy tárgyi súlyához képest (pertárgy érték: **96.851.000,-Ft**) a másodfokú bíróság csak igen kis terjedelemben: 3 és fél oldalban tett eleget indokolási kötelezettségének.

3., A **másodfokú bíróság** a határozata írásba foglalása és kézbesítése során **törvényellenesen**, a Pp. 219.§-ának (2) bekezdésébe ütköző módon járt el, mert túllépte a fenti jogszabályhelyben meghatározott 15 és 8 napot.

(Csak 2013.07.08.napján került sor a másodfokú határozat kézbesítésére).

4., A **Nyíregyházi Törvényszék jogellenesen** nem észlelte, hogy az elsőfokú bíróság nem bírálta el az indítványozó igazolási kérelmet.

5., A másodfokú bíróság **jogszabályellenesen** nem függesztette fel a peres eljárást a büntetőeljárás jogerős befejezéséig, pedig erre a Pp. 152.§-ának (1) bekezdése lehetőséget ad.

IV. A jogerős közigazgatási határozatok és jogerős bírósági ítéletek – és végzések az indítványozó alábbi – Alaptörvényben biztosított – jogait sérti:

1., A Nemzeti Hitvallás fejezetének 4.bekezdése első mondatában megfogalmazott – az indítványozó ügyvezetőjének **emberi méltóságát**. Tény, hogy az indítványozó – Vajai Zöldség-Gyümölcs Kft. – jogi személy, gazdasági társaság. Csatolom a Kft. cégkivonatát 1 pl-ban, az abban foglaltakkal azt kívánom igazolni, hogy a gazdasági társaságnak 3 fő tagja Balogh Gyula a Kft. egyik tulajdonosa és egyben ügyvezetője is. A [REDACTED] [REDACTED] mint egyszemélyes gazdasági társaságot [REDACTED] [REDACTED] hozta létre még **1989.évben**. A Kft. időközben családi vállalkozássá vált, kezdettől fogva a mai napig rentábilisan gazdálkodott illetve gazdálkodik, ezáltal több száz embernek biztosított, illetve biztosít stabil megélhetést.

[REDACTED] [REDACTED] köztisztviselőben álló, nagyra becsült személy, mely tény az is bizonyítja, hogy Vaja választópolgárai 1994.évben polgármesterükre választották. Közéleti eredményes munkálkodása mellett továbbra is irányította a családi vállalkozásukat.

1998.évben országgyűlési képviselőnek is megválasztották, majd tagja lett a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Közgyűlésnek is.

A fentiekben előadottak miatt [REDACTED] [REDACTED] – természetesen teljesen érthető módon – igen magas nivóra emelte az emberi méltósága szintjét.

A közigazgatási határozatok és bírósági ítéletek és végzések II. és III. pontokban konkretizált törvénytörő rendelkezései igen csak nagymértékben megtépázták az emberi méltóságát. A

peren kívüli eljárások elhúzódása az APEH ellenőrzés 2008.06.02.napján kezdődött és 2009.08.10-én fejeződött be; a bírósági peres eljárások 2010.04.23-tól – 2013.07.08.napjáig tartottak; az ÁFA, az adóbírság, a késedelmi pótlék jogcímén összesen **96.851.000.-Ft** kifizetése és eljárási illeték és perköltség, ügyvédi munkadíj- és költség jogcímén összesen közel **7.000.000.-Ft** megfizetése egyenként is, de főleg együttesen jelentősen csorbította Balogh Gyula emberi méltóságát! Különösen igaz ezen állítás annak tükrében, hogy az indítványozó törzstőkéjének (lásd: cégkivonat) **több mint a kétszeresét** elvonta az APEH és a bíróságok jogellenes eljárása!

2., A fenti 1.pontban részletezett konkludens tények miatti állandó stressz, idegesség nagyon megviselte ~~Balogh Gyulát~~ nemcsak a lelki, hanem a testi egészséget is, aminek következtében a munkateljesítménye és az emberi szellemi kapacitása is nagymértékben csökkent. Álláspontunk szerint mindezek következtében jelentős mértékben sérült Balogh Gyulának – a Nemzeti Hitvallás 4.bekezdése utolsó mondatában említett – **becsülethez, munkához és emberi szellemi teljesítményhez fűződő alapvető személyiségi joga!**

3., A már felsorolt releváns tények következtében nemcsak az indítványozónak, hanem annak tulajdonosának és egyben ügyvezetőjének is nagymértékben sérült – a Nemzeti Hitvallás 5.bekezdése 3.mondatában nevesített: méltányos, visszaélés és részlelhajlás nélküli állami ügyintézéshez fűződő alapvető személyiségi jogaik.

Nagy bátorság kell hozzá, de kimondjuk az APEH **méltánytalanul** járt, míg a bíróságok **részlelhajlók** voltak!

Bár lehet, hogy felsőbb utasításra, de megkockáztatjuk: korábban az APEH jelenleg a NAV a tisztességes adózóktól próbálja beszedni az elcsalt ÁFÁT a korábban jogszerűen levont ÁFA „visszaszerzésével. A jutalék motivál”.

Álláspontunk szerint annyi törvénysértést és jogszabálysértést részlelhajlás nélkül, csupán véletlenül nem lehet elkövetniük az eljáró bíróságoknak!

4., Alaptörvény R.cikk (3) bekezdése: Határozott álláspontunk szerint az Igen Tisztelt Alkotmánybíróságnak figyelembe kell vennie azt is a jelen ügyben felvetett kérdések vizsgálatánál, hogy az Alaptörvény R., cikke egy sajátos értelmezési szabályt tartalmaz.

Új alkotmányunk **R. cikk (3) bekezdése szerint:** „Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni”. Ez a szabály nem önmagában a történeti alkotmányt, hanem annak vívmányai jelentőségét hangsúlyozza. Azt, hogy mi tartozik a történeti alkotmányból a vívmányok köze az Alaptörvény alapján, az Alkotmánybíróságnak kell megállapítani.

(Lásd: Alkotmánybíróság 33/2012 (VII.17.) AB határozata.

Véleményünk szerint az emberi méltóság; a méltányos visszaélés – és részlelhajlás nélküli állami ügyintézés azok elemeivel együtt, minden kétséget kizáróan **vívmány**.

Kérjük, hogy az **Igen Tisztelt Alkotmánybíróság szíveskedjen ezért megállapítani**, hogy az emberi méltóság; a méltányos visszaélés- és részlelhajlás nélküli állami ügyintézés nemcsak az Alaptörvény tételes szabálya, hanem a történeti alkotmány vívmányai közé is tartozik.

5., Az Alaptörvény E.cikk (3) bekezdése szerint:

„Az Európai Unió joga – a (2) bekezdés keretei között – megállapíthat általánosan kötelezőn magatartási szabályt!

Magyarország 2004.05.01.napján nyert felvételt az Európai Unióba. Ettől kezdve hazánk törekedett a jogharmonizációra, így többek között az általános forgalmi adó tárgyában közelített a magyar jogrendszer a közösségi joghoz. Így került sor többek között az általános forgalmi adóról szóló 1992.évi LXXIV. tv. módosítására is. Ennek keretében az ÁFA tv-be a módosításokról szóló 2004.évi IX. tv. 33.§-a iktatta be az adómentes Közösségen belüli termékértékesítésnek a 29/A.§-29/B.§-okban meghatározott szabályait. Majd ezt követte az általános forgalmi adóról szóló 2007.évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: **ÁFA tv.**) hatályba léptetésére 2008.01.01.napjával. Az EU-s joghoz való közeledés célját és kötelezettségét bizonyítja, hogy az ÁFA tv. bevezetőjében rögzítést nyert egyfelől, hogy az Országgyűlés figyelemmel Magyarországnak az Európai Unióban tagállamként való részvételére különös tekintettel az ebből fakadó, az általános forgalmi adózás területén jelentkező jogharmonizációs kötelezettségekre alkotja meg a fenti törvényt, másfelől az ÁFA törvényt jogharmonizációs záradékkal látta el a jogalkotó, a törvény 268.§-a megállapítja, hogy „Ez a törvény – az Art.-tal együtt – az uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja”.

A most hivatkozott jogszabályváltozások és a már korábban említett jogellenes hatósági és bírósági jogszabály értelmezés – és jogszabály alkalmazás miatt sérült mind az indítványozó, mind annak képviselőjének az Alaptörvény E., cikk (3) bekezdésében foglalt uniós joga, mert ennek helyes alkalmazása esetén nem került volna sor sem az adólevonási jog megszüntetésére, sem az adóbírság és sem a késedelmi pótlék kivetésére.

6., A fenti okok fennállása következtében sérült még meg az indítványozónak és annak ügyvezetőjének az **Alaptörvény Q.) cikke (2) és (3) bekezdésében** szabályozott – nemzetközi jog és a magyar jog összhangjához fűződő alapvető személyiségi joguk. Itt kívánunk még hivatkozni a Luxemburgi Európai Bíróság **C-80/11.számú, C-142/11.számú** – a perújítási keresethez csatolt – ítéletekben foglaltakra is melyek értelmében „Az Európai Bíróság szerint az áfa-levonást az adóhatóság a számlakibocsátó által elkövetett szabálytalanságok miatt is csak akkor tagadhatja meg, ha az adóalany tudta vagy tudnia kellett volna, hogy a levonási jogát megalapuló ügylettel adócsalásban vesz részt”. Meggyőződésünk, hogy ha és amennyiben a fenti EU-s ítéletben foglaltakat a Nyíregyházi Törvényszék az indítványozó javára jogszerűen alkalmazta volna, úgy abban az esetben a jogerős közigazgatási határozatokat és a jogerős ítéleteket hatályon kívül helyezte volna!

A jogellenes tényállás megállapítása és a jogszabályellenes ítéletek miatt az indítványozónak **több mint 100.000.000.-Ft adófizetési kötelezettsége**, mint vagyoni kára keletkezett.

7., Az **Alaptörvény L.) cikke (1) és (3) bekezdése** alapján Magyarország védi a **házassági életközösséget és a családokat**.

Előadni kívánjuk, hogy 2011.májusában, miután kifizettünk több mint 100.000.000.-Ft-ot, nemcsak az indítványozó került csődközeli helyzetbe, hanem a Balogh család mindennapi megélhetése is veszélybe került.

Emiatt álláspontunk szerint súlyosan sérült a Balogh családnak a házassági életközössége és a család védelme.

8., Hisszük, hogy az APEH mind az első-, mind a másodfokú eljárásban joggal való visszaélést valósított meg, ami miatt nagymértékben sérült az indítványozónak és annak képviselőjének az **Alaptörvény M.) cikke (2) bekezdésében** biztosított **erőfölénnyel való visszaélés tilalmához fűződő alapvető személyiségi joga**.

9., Az indítványozó Kft., mint gazdasági társaság: jogi személy, az **Alaptörvény I. cikke (4) bekezdésében** biztosított alapvető jogaira tekintettel fordul az Igen Tisztelt Alkotmánybírósághoz, mert a hatóságok és bíróságok jogellenes határozatai miatt sérültek mindazon alapjogai, amelyek természetüknél fogva nem csak az embert illetik meg!

10., Az indítványozót törvényellenesen kötelezték adó- és járulékaik megfizetésére, ezért a [REDACTED] [REDACTED] tagjai kiszolgáltatott élethelyzetbe kerültek 2001.májusában – önhibájukon kívül – mindezek alapján **súlyosan sérült az Alaptörvény II. cikkében** biztosított, **emberi méltóságuk sérthetetlensége.**

11., Meggyőződésünk szerint a jogerős határozatok döntően sértették meg az indítványozó és ügyvezetőjének – az **Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésében** biztosított – **vállalkozáshoz fűződő** alapvető jogát, mert a több mint 100.000.000.-Ft megfizetése után 2011. májusában komoly veszélybe került a családi vállalkozásuk.

12., Az **Alaptörvény XIII. cikke (1) bekezdésében** garantált tulajdonhoz való jogunk sérelme kapcsán hivatkozni kívánunk az Emberi Jogok Európai Egyezménye első kiegészítő jegyzőkönyvének 1.cikkére a tulajdon védelméről és annak értelmezésére, az Emberi Jogok Európai Bírósága által kialakított gyakorlatra, valamint az **Alkotmánybíróság 33/2012 (VII. 17.) AB határozatában foglaltakra (4.oldal első bek.).**

13., Véleményünk szerint a törvénysértő közigazgatási határozatok és a megalapozatlan bírói ítélete és végzések az **Alaptörvény XV. cikk (2) és (4) bekezdésében** szabályozott **jogegyenlőség követelményét** sértik.

A jogegyenlőség sérelmére alapozott érvelésünk alátámasztására hivatkozni kívánunk az **Európai Unió Bíróságának az Alapjogi Charta 21.cikkére**, valamint a **2000/78/EK irányelvén** alapuló gyakorlatára is.

14., Balogh Gyula ügyvezetőnek a hosszadalmas tortúra és a több mint 100.000.000.-Ft-os jogtalan kifizetése, kára igen jelentős mértékben **rontotta a testi- és lelki egészségét.** A számára nyilvánvaló törvénytelen eljárások és várakozások állandó stresszhelyzetet okoztak számára, nem beszélve az óriási presztízsveszteségről. Mindezek következtében az indítványozó ügyvezetőjének meghatározó mértékben sérültek az **Alaptörvény XX. cikke (1) bekezdésében meghatározott testi és lelki egészséghez fűződő alapvető személyiségi joga.**

15., Nézetünk szerint az I. és II. pontokban – részletesen és konkrétan megfogalmaztuk, hogy álláspontunk szerint miért tartjuk jogellenesnek, mind a közigazgatási határozatokat, mind a bírói döntéseket.

Ezeket meghaladóan vélelmezzük, hogy nem szükséges tovább indokolnunk, hogy a hatósági és bírósági határozatok miért sértik mind az indítványozónak, mind az ügyvezetőnek az **Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében** biztosított: **részlelhajlás nélküli, tisztességes és határidőn belüli hatósági ügyintézéshez** való jogát.

16., Több száz éves a történeti alkotmányokból már ismert jogintézmény: „az ártatlanság vélelme”.

Ennek a definícióját az **Alaptörvény XXVIII.cikk (2) bekezdésében** foglaltak fogalmazzák meg.

„Senki sem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg”.

A jogerős közigazgatási határozatban az alábbi megfogalmazások utalnak az indítványozó ügyvezető bűnösségére:

→A másodfokú **283837314 ügyszámú**, 2010.02.25.napján kelt határozat 14.oldala 6.bekezdése szerint: „Az elsőfokú határozatban is rögzítettek szerint a VPOP illetékes Regionális Igazgatósága Nyomozó Hivatalának Megyei Osztálya az ellenőrzés időszaka alatt 2009.07.24-én a Platinium Agro Plus SRL felé kibocsátott értékesítési számlákat és a kapcsolódó egyéb bizonylatokat bűncselekmény alapos gyanúja miatt lefoglalta”.

A 14.old. 7.bekezdésében az került rögzítésre, hogy „A nyomozóhatóság vizsgálatának eredményéről 2009.10.17-én levélben az ellenőrzésről készült jegyzőkönyv átadását követően tájékoztatta az adóhatóságot.

Tekintettel arra, hogy ezen hatósági tájékoztatásban foglaltak érintették adózónál az általános forgalmi adónemben tett vizsgálati megállapítást, a tényállás további tisztázása vált szükségessé”.

Határozat 16.oldalának 8.bekezdése szerint: „az áru átadásának helye egyetlen esetben sem egyezett meg a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] lévő szállítási bizonylatokban szereplő adatokkal”.

A másodfokú határozat 18.oldalának 6.bekezdésében rögzítést nyert, hogy „Kétséget kizáróan megállapítást nyert, hogy a CMR-ek tartalma nem felel meg a ténylegesen megvalósult gazdasági eseményeknek, az értékesített termékek más tagállamba történt eljuttatása nem nyert igazolást”.

→A **Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság a 6.K.20854/2010/19.számú, jogerős ítélete** 18.oldala 5.bekezdésében a bírói döntés megállapította, hogy „a bíróság álláspontja szerint az adóhatóság megfelelően jutott arra a következtetésre, hogy az érintett CMR-ek hitelesen nem tanúsítják az azon feltüntetett eseményeket, így a CMR-ek alapján kiállított számlák tartalmilag nem hitelesek”. Bírósági döntés 21.oldalának 2.bekezdésében a megyei bíróság előadta, hogy ... „bebizonyosodott, hogy a számlákon feltüntetett gazdasági események nem valósak, így a számlák tartalmilag hiteltelenek”.

A most fentebb idézett megállapításokból az sugalmazódik ki, hogy az indítványozó és annak ügyvezetője mindenképpen érintett az adóbűncselekmény végrehajtásában, így teljes mértékben megsérült mind a Kft., mind az ügyvezetője ártatlanságának vélelme!

Ezzel szemben nem hogy a büntetőbíróság nem állapította meg jogerős ítéletében az ügyvezető büntetőjogi felelősségét adócsalás bűntettében, a nyomozóhatóság még csak meg sem gyanúsította [REDACTED] [REDACTED]!

Csak a teljesség igénye miatt említjük meg, hogy a 2 román vevő meghatalmazott képviselőit [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] jelentette fel adócsalás megalapozott gyanúja miatt.

Úgy gondolják, hogy már csak ezen releváns tény alapján is nyugodtan vélelmezhető az ügyvezető teljes érintetlensége a büntetőügyben, mert egyrészt ha tudott volna a bűncselekmény előkészületéről, akkor nyilvánvalóan nem kötött volna velük adásvételi

Itt jegyezzük meg, hogy az általunk igénybe vett valamennyi jogorvoslat alkalmas lett volna – törvénytértések hiányában – hogy az indítványozó jogsérelmét orvosolja!

Úgy véljük, hogy az indítványozónk jogosultságához szükséges valamennyi feltétel teljesülését igazolni tudjuk.

2., Csatoljuk 3 db bankszámlakivonatot 1-1 fénymásolati pl-ban. Az abban foglaltakkal azt kívánjuk hitelt érdemlően bizonyítani, hogy egyrészt az indítványozó 2011. januárjában és 2011. áprilisában mindösszesen: 96.851.000.-Ft-ot ÁFA és annak járulékai jogcímén – a már jogerős hatósági és bírósági határozatok alapján – megfizetett az APEH-nak, másrészt, hogy a befogadhatóság szempontjából releváns érintettség és egyéni érdekeltég az indítványozó oldalán mindenképpen fennáll.

Csatolunk továbbá 3 db Európai Bírósági ítéletről készített kommentárt, valamint Angyal József okleveles adószakértő e témában 2012.06.16.napján írt szakkikét is 1 pl-ban.

3., Az Abtv. 30.§-ának (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés (27.§ alapján: a bírósági eljárást befejező egyéb döntés) kézbesítésétől számított 60 napon belül – az Abtv. 53.§-ának (2) bekezdése szerint – az ügyben első fokon eljárt bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani.

Azt a releváns tény, nevezetesen, hogy a perújítási eljárást végelegesen befejező végzést – a Nyíregyházi Törvényszék **1.Kpkf. 20.110/2013/2.számú** (a törvényszék az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyó) végzését **2013.07.08.napján** kézbesítették jogi képviselőnknek, a határozatot tartalmazó borítéknak eredetben való megküldésével kívánjuk igazolni.

Ebből fakadóan álláspontunk szerint a 60 napos határi megnyíltát **2013.07.09.napjától** kell figyelembe venni, de alkalmazni kell a Pp. 104/A.§ (1) bekezdésében foglaltakat. Ennek alapján a 60 napos határidő **2013.10.12.napján** jár le.

Óvatosságból azonban az Abtv. 30.§-ának (3) bekezdésében foglaltakra tekintettel ezennel **igazolási kérelmet** terjesztünk elő.

Hangsúlyozni kívánjuk, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza: alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, mert olyan alapjogi sérelmet vet fel, ami országszerte ismert és egyúttal elszaporodott, illetve visszatérően jelentkező sérelem!

4., Az Abtv. 51.§-ának (5) bekezdésében foglaltaknak eleget téve már most hozzájárulunk az indítványozó és annak ügyvezetője adatainak a Tisztelt Alkotmánybíróság belátása szerinti szükséges kezeléséhez, felhasználásához.

5., Az indítványunk mellékleteként megküldünk 12 db okiratot 1-1 fénymásolatban, az Abtv. 51.§-ának (6) bekezdésében foglaltakra tekintettel.

6., Az Alkotmánybírósági eljárás illetékmentes az Abtv. 54.§-ának (1) bekezdése szerint, ezért jelen beadványunkon nem rovunk le eljárási illetéket.

Indítványozzuk az Abtv. 57.§-ának (3) bekezdésére tekintettel, hogy az Igen Tisztelt Alkotmánybíróság – a jelen ügygel összefüggésben – iratanyag megküldése céljából szíveskedjen megkeresni a Nyíregyházi Törvényszéket (4400 Nyíregyháza, Bocskai u. 2.sz.).

Meggyőződésünk, hogy most már csak és kizárólag az **Igen Tisztelt Alkotmánybíróságnak van hatásköre** a részletesen előadott, alapvető, az **Abtv. 29.§-a** szerinti alkotmányjogi jelentőségű problémánk megoldására és a tételesen ismertett törvénysértések kiküszöbölésére.

Éppen ezért kérjük a jogellenes közigazgatási határozatok és bírósági ítéletek és végzések **visszamenőleges hatályú megsemmisítését**, amelyet a jogbiztonság érdeke is indokol! Az indítványozó csak ez esetben tudja a jogellenesen kifizetett több mint 100.000.000.-Ft-ot visszaszerezni.

Nyíregyháza, 2013.09.04.

Tisztelettel:

Magyarország Alkotmánybírósága
Budapest, Donáti u. 35-45.szám

NYÍREGYHÁZI KÖZTRAGYVÉSI ÉS MUNKÁJOGYBÍRÓSÁG	
Ügyiratszám kezdőbetűvel	
ALKOTMÁNYOGI PANASZA	
Példány	17
Mellékletek	21634/10/11
Ügyszám utójele	

Vajai Zöldség-Gyümölcs Kft.

4562 Vaja, Rohodi u. 2.sz. és

Balogh Gyula

4562 Vaja, Vay Ádám u. 8/1 szám alatti
lakos

Jogi képviselője:

Dr. Hudák László
DR. HUDÁK LÁSZLÓ §
EGYÉNI ÜGYVÉD
4400 Nyíregyháza, Korányi F. u. 75.
Adószám: 51814887-1-35

Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal
Észak-alföldi Regionális Igazgatósága
2836223516.számú, 2009.10.07-i elsőfokú
határozata,

Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal
Központi Hivatal Hatósági Főosztálya
5228118315.számú, 2010.02.23-i
másodfokú határozata,

Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság
6.K.20.854/2010/19.számú,
2010.11.16.napján kihirdetett jogerős
ítélete,

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága,
mint felülvizsgálati bíróság
Kfv.V.35.060/2011/12.számú,
2011.11.10-én kihirdetett ítélete,

Nyíregyházi Törvényszék
1.K.21.634/2012/5.számú,
2012.11.26.napján kelt végzését és a
Nyíregyházi Törvényszék
1.Kpfk.20.110/2013/2.számú, 2013.05.31-
én kelt végzés Alaptörvény-ellenességének
megállapítása és fenti határozatok
megsemmisítése iránt.

Csatolva: 17 db melléklet